

Sygn. akt: I C 232/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Halina Sekuła
Protokolant:	Dorota Delimata

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2016 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z powództwa L. W.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda L. W. kwotę 42.750 zł (czterdzieści dwa tysiące siedemset pięćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 października 2014 r. do dnia zapłaty.

II. Nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A.

w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Krośnie kwotę 1.604 zł (jeden tysiąc sześćset cztery złote) tytułem brakującej opłaty od pozwu, od której powód był zwolniony.

III. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda L. W. kwotę 3.308,48 zł (trzy tysiące trzysta osiem złotych czterdzieści osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

IV. Nakazuje Kasie Sądu Rejonowego w Krośnie zwrócić powodowi L. W. kwotę 69,52 zł (sześćdziesiąt dziewięć złotych pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem nadpłaconej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

Sędzia

Sygn. akt I C 232/15

UZASADNIENIE

Wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 15 września 2016 r.

Pozwem z dnia 17.10.2014 r. powód L. W. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 42.750 zł, tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, kosztów procesu, zwolnienie go od kosztów sądowych w całości oraz dopuszczenie wnioskowanych dowodów.

Na uzasadnienie powyższego żądania podał, że w dniu 22.03.2012 r. uległ wypadkowi przy pracy, którą wykonywał w (...) w R., Oddział w Ś. na linii produkcji drewna, na podstawie skierowania do pracy w czasie odbywania kary pozbawienia wolności.

W wyniku wypadku doznał urazu polegającego na całkowitej amputacji lewej ręki na poziomie nadgarstka i śródreża oraz amputacji części kciuka lewego i znacznego upośledzenia funkcji kończyny. Spowodowało to u niego ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci znacznej, trwałej niezdolności do pracy w zawodzie zwłaszcza, że powód jest leworęczny oraz istotne oszpecenia ciała.

(...) w R. posiada polisę ubezpieczeniową OC u pozwanego.

W związku z powyższym zdarzeniem toczyło się postępowanie karne, w trakcie którego ustalono, że pracownik (...) w R. M. M., bezpośredni przełożony powoda, wbrew treści art. 237³ § 1 kodeksu pracy, dopuścił do pracy pracownika bez prawidłowego przeszkolenia w kresie obsługi pilarki do cięcia poprzecznego i bez sprawdzianu umiejętności w tym zakresie. Fakt, że powód nie przeszedł szkolenia na stanowisku pracy przy obsłudze pilarki, a został dopuszczony do pracy przy jej obsłudze, naraził go na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia dla niego niekorzystnych skutków w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.

M. M. został uznany za winnego zarzucanego czynu. Wyrokiem z dnia 12.04.2013 r. SR w Lesku warunkowo umorzył postępowanie na okres jednego roku próby oraz orzekł wobec w/w nawiązkę w wysokości 500 zł na rzecz powoda.

Wskutek wypadku L. W. został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy. Powód, jako osoba leworęczna utracił możliwość wykonywania wielu zawodów, uprawiania sportu. Jest załamany swoją sytuacją, nie radzi sobie z nią, stał się osobą bezradną życiowo, mającą problemy ze zwykłymi, codziennymi czynnościami.

W toku postępowania likwidacyjnego ustalony został 45 % trwałego uszczerbku na zdrowiu i przyznano mu 65.000 zł tytułem odszkodowania.

Zgodnie z warunkami umowy ubezpieczenia OC zawartej przez (...) w R. z (...) S.A. powyższa kwota została pomniejszona o 10 %, tj. o kwotę 6.500 zł, stanowiącą franszyzę redukcyjną w szkodzie. Kwotę tę winien wypłacić powodowi (...) w R., ale jak dotąd, pomimo wezwania z jego strony nie została mu ona wypłacona.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 05.12.2014 r. zasądzono na rzecz powoda L. W. od pozwanego (...) S.A., kwotę 42.750 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21.10.2014 r. do dnia zapłaty oraz koszty postępowania w wysokości 2.951 zł

Od powyższego nakazu pozwany (...) S.A. w ustawowym terminie złożył sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu oraz dopuszczenie zawnioskowanych dowodów. Ponadto podniósł zarzut przyczynienia się powoda do zaistniałej szkody w wymiarze co najmniej 70 %, co winno skutkować stosownym miarkowaniem ewentualnie zasądzonej na jego rzecz kwoty tytułem zadośćuczynienia.

Zarzucił, że zostało przeprowadzone postępowanie likwidacyjne, w wyniku którego wypłacono powodowi kwotę 58.500 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Zdaniem pozwanego powyższa kwota w pełni rekompensuje poniesiony przez poszkodowanego uszczerbek zarówno majątkowy jak i niemajątkowy.

Nie można również pominąć, że szkodę jaką poniósł powód, wyrządził on sobie sam. Nie był to wypadek np. komunikacyjny, niezależny od niego, ale zdarzenie było wywołane wyłącznie przez samego powoda, przez jego nieuwagę i niefrasobliwość.

Owszem M. M. został uznany zarzucanego mu czynu – nie dopełnił przepisów BHP, a nie tego, że powód doznał szkody. Bezpośrednią i wyłączną przyczyną powstania szkody, było zachowanie samego powoda.

W świetle okoliczności sprawy za zasadne jest uznanie przyczynienia się do powstania szkody L. W., przynajmniej w 70 %.

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

Powód L. W. pracował w (...) w R., Oddział w Ś. na podstawie skierowania do pracy w czasie odbywania kary pozbawienia wolności.

W dniu 22.03.2012 r. pracował na linii produkcji drewna. Pomagał majstrowi, który przecinał deski, które on mu podawał. W pewnym momencie deski zaczęły się kończyć i majster kazał mu samemu przecinać deski, a sam pojechał po kolejną partię. Miał zagwizdać jak wróci, żeby powód otworzył mu drzwi. Wcześniej pokazał mu przycisk, którego naciśnięcie spowoduje przyspieszenie pracy maszyny.

Powód pomalutku ciął deski i w pewnym momencie usłyszał jakiś gwizd i wówczas wykonał gwałtowny ruch. Nie zauważył, że jego stopa znajduje się na tym przycisku i gdy tak zareagował, nieświadomie go nacisnął. Wszystko to zdarzyło się tak szybko, że nie zdążył usunąć dłoni z maszyny. Poczł ruch ręki, tak jakby ją odbiło. Na początku nie wiedział co się stało, dopiero po chwili zapiekło. Zaczł się ruch, ludzie zaczęli krzycheć, co narobił. On wcześniej nie pracował na tego typu maszynie – pilarka poprzeczna, nie został on również przeszkolony w sposób prawidłowy odnośnie jej obsługi, jak również przepisów BHP.

W wyniku tego zdarzenia doszło do całkowitej amputacji dłoni lewej, na wysokości nadgarstka i śródrcza oraz amputacji części kciuka lewego. Lewa rka jest niesprawna, nie moze on nią się posługiwać, wykonywać normalnych czynności (chwytać, myć się, zawiązać buta, itp.), co dla osoby leworęcznej jest olbrzymim utrudnieniem.

Po wypadku przez krótki okres czasu uczęszczał na rehabilitację, ale wrócił z powrotem do więzienia. Do chwili obecnej odczuwa skutki wypadku, rka mu sinieje, boli, rwie, ma problemy ze spaniem. Zażywa środki przeciwbólowe, ale niewiele pomagają. Równocześnie boi się o swoją przyszłość. Po wyjściu z zakładu karnego nie ma pracy i zdaje sobie sprawę, że z uwagi na niesprawną rękę ma niewielkie, jeśli nie - żadne szanse na znalezienie zatrudnienia.

Dowód :

1. akta szkodowe nr (...);
2. odpis karty wypadku – k.18-20;
3. odpis karty informacyjnej – k. 21;
4. zeznania powoda – k. 149;

W związku z wypadkiem toczyło się postępowanie karne w toku, którego ustalono, że pracownik (...) w R. M. M. będący odpowiedzialny z tytułu zajmowanego stanowiska za przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, działając nieumyślnie, nie dopełnił obowiązku wynikającego z tych przepisów, nie dopuszczenia do pracy przy obsłudze pilarki do cięcia poprzecznego firmy (...) typ (...) powoda, który nie posiadał wymaganych sprawdzonych umiejętności i prawidłowego przeszkolenia w zakresie obsługi tego urządzenia tolerując, jako bezpośredni przełożony L. W. jego pracę przy tym urządzeniu, przez co naraził go na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Sąd Rejonowy w Lesku wyrokiem z dnia 12.04.2013 r. warunkowo umorzył postępowanie na okres 1-go roku próby oraz zasądził od M. M. na rzecz pokrzywdzonego nawiązkę w wysokości 500 zł.

Dowód :

- odpis wyroku z dnia 12.04.2013 r. – k. 22-23;

Biegły chirurg I. W. (1) po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną oraz stosownym wywiadzie z powodem stwierdził, że zachodzi u niego całkowite zeszywnienie i brak ruchów czynnych w zakresie dłoni lewej, ustawianie w pozycji korzystnej. Brak funkcji chwytnej dłoni czyni ją w znacznym stopniu nieużyteczną, pozostała jedynie czynność podporowa. Możliwości rehabilitacji niewielkie. Istnieje możliwość pogorszenia ze względu na możliwości powstawania przykurczy. Ze względu na brak czucia w lewej dłoni musi uważać na kształty i temperaturę dotykanych przedmiotów. Powód jest osobą leworęczną, ale zdaniem biegłego, po wypadku dobrze zaadaptował się do aktualnego stanu dłoni lewej, codzienne czynności dobrze wykonuje dłonią prawą, przy niewielkiej pomocy lewej.

Biegły ustalił łączny stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu na 45 %. Stwierdził również, że ze względu na przebyty uraz zgodnie z opinią orzecznika ZUS należy uznać go za częściowo niezdolnego do pracy.

Dowód :

- opinia biegłego I. W. – k. 112;

Przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz, której zostaje zawarta umowa ubezpieczenia (art. 822 kc). W niniejszej sprawie strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności, przyznając powodowi w ramach postępowania likwidacyjnego zadośćuczynienie w kwocie 65.000 zł i wypłacając 58.500 zł, po odliczeniu 6.500zł tytułem franszyzy, którą winien wypłacić powodowi (...) w R. uważając, że w całości zaspokoił żądanie powoda w tym zakresie.

W przypadku naruszenia czynności narządu ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę (art. 445 § 1 kc). Przepisy kodeksu cywilnego nie precyzują kryteriów, jakimi powinien kierować się Sąd ustalając wysokość zadośćuczynienia. Na podstawie jednak orzecznictwa Sądu Najwyższego i ustaleń doktryny wskazać należy, że są nimi: rozmiar cierpienia, ich intensywność, trwałość, nieodwracalność, przebieg leczenia i jego skuteczność, utrudnienia, jakie doznany uszczerbek powoduje w życiu codziennym (por. wyrok SN z dnia 4.07.

1969 r., I PR 178/69, OSNCP 1970, z.4, poz. 71, wyrok SN z dnia 22.06.2006 r., II CK 392/04 LEX nr 177203). Zadośćuczynienie ma być odpowiednie. Nie może być ono wygórowane i prowadzić do wzbogacenia się strony. Jednocześnie musi stanowić dla powoda realną wartość ekonomiczną, dostosowaną do aktualnych stosunków majątkowych w społeczeństwie (np. wyrok SN z dnia 26.02.1962 r., 4 CR 902/61, OSNCP 1963, poz. 105, wyrok SN z dnia 24.06.1965 r., I PR 203/65, OSPiKA z 1966, poz. 92).

Dowody z dokumentów nie budzą żadnych zastrzeżeń, co do ich rzetelności i wiarygodności i nie były kwestionowane przez strony, dlatego Sąd dał im wiarę.

Opinia biegłego I. W. (1) jest logiczna, fachowa, zbieżna i również zasługuje na wiarę.

Strona pozwana zgłosiła zarzut przyczynienia się powoda do zaistniałej szkody w wymiarze nie mniejszym niż 70 % twierdząc, że wyrządził on ją sobie sam, poprzez swoją nieuwagę i niefrasobliwość, co winno skutkować stosownym zamiarkowaniem ewentualnie zasądzonego zadośćuczynienia.

Stosownie do treści art. 362 kc, jeżeli poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza stopnia winy obu stron.

Istnienie adekwatnego związku przyczynowego między zachowaniem poszkodowanego, a szkodą stanowi wystarczającą przesłankę do uznania, że ten przyczynił się do powstania szkody. Brzmienie językowe powyższego przepisu wskazuje, że dla sądu dokonującego oceny zasadności zmniejszenia odszkodowania „stosownie do okoliczności” ustawodawca nie wprowadza żadnych kryteriów selekcji dla zachowań poszkodowanego, które pozostają w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą. Z kolei sięganie do kryterium winy jest uzasadnione, jednak art.

362 kc wskazuje je wyłącznie dla ustalenia stopnia obniżenia odszkodowania, przy czym ma być to jedno z kryteriów, co powinno pozwolić stosować ten przepis także przy braku winy poszkodowanego.

Koncepcja adekwatnego związku przyczynowego uniemożliwia przypisanie przyczynienia poszkodowanemu, gdyby miało objąć jego zachowania stanowiące odruchową reakcję (np. na skutek lęku) na działania dłużnika, a więc ich normalne następstwo (por. wyrok SN z 16.08.1956 r., IV CR 481/56, NP. 1956, nr 11-12, s.181; wyrok SN z 29.01.1964 r., II CR 351/63, OSPiKA 1965, z. 1, poz. 8).

Jak wynika, ze zgromadzonego materiału dowodowego, powód nigdy nie został w sposób prawidłowo przeszkolony z obsługi pilarki do cięcia poprzecznego, ani z zasad BHP. Zarówno w toku postępowania mającego ustalenie przyczyn wypadku (akta szkody), postępowania karnego, jak niniejszego powód konsekwentnie twierdził, że na skutek odgłosu (gwizdu, krzyku) odruchowo zareagował, odwrócił się i równocześnie nieświadomie nacisnął przycisk przyspieszającej pracę pilarki. Z uwagi, że działo się to wszystko bardzo szybko nie zdążył usunąć z maszyny ręki, która została trwale uszkodzona.

Również należy zauważyć, że strona pozwana w toku postępowania likwidacyjnego w żaden sposób nie czyniła ustaleń, nie podnosiła kwestii, co do ewentualnego przyczynienia się L. W. do powstania szkody. Przyznane mu odszkodowanie zostało obniżone jedynie o franszyzę redukcyjną. Dopiero w sprzeciwie od nakazu zapłaty został podniesiony zarzut przyczynienia się poszkodowanego do powstałej szkody.

W świetle powyższego, zdaniem Sądu nie można mówić o przyczynieniu się do powstania szkody.

Ustalając wysokość zadośćuczynienia na kwotę 42.750 zł, Sąd wziął pod uwagę fakt, że L. W. otrzymał już od strony pozwanej kwotę 58.500 zł., zaś kwoty 6.500 zł i 4.750 zł, będzie dochodził od (...) w R.. Przyznane mu zadośćuczynienie stanowić będzie pełną rekompensatę za doznaną krzywdę.

Kwota ta jest, bowiem dostosowana do negatywnych skutków, jakie powód odczuwa do dnia dzisiejszego. Przede wszystkim z uwagi na fakt, że w życiu codziennym pojawiły się pewne ograniczenia, niemające miejsca przed wypadkiem. Jest on osobą leworęczną i z uwagi na trwałe uszkodzenie lewej dłoni został uznany za częściowo niezdolnego do pracy. Ma problemy z wykonywaniem codziennych czynności. Po wyjściu z zakładu karnego nie ma zapewnionej pracy i z uwagi na jego inwalidztwo znalezienie zatrudnienia jest mało prawdopodobne, co powoduje u niego obawę, lęk, niepewność o swoją przyszłość.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 42.750 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21.10.2013 r. do dnia zapłaty.

Orzeczenie o kosztach znajduje uzasadnienie w treści art. 98 kpc.

Sędzia :

Z../

1. (...),

2. (...)